

Абонаментъ:

Годишно 50 бр. 4 л.
 1/2 год. 25 бр. 2 л.
 За странство... 6 л.
 Единъ брой 5 стот.

ПРОЖЕКТОРЪ

Обществения вѣстникъ. — Органъ на правдата.

ОБЯВЛЕНИЯ:

стр. по 10 ст. на
 и-IV приставски
 споразумѣние.
 и приема не се
 Ржкопий на-
 се връщатъ.

„Царство, въ което ралата сж
 свѣтливи, а сабитѣ рѣждиви, и
 народа и царя сж щастливи“...

Редакторъ-Ступахикъ:

Цв. Караивановъ

Адресъ:

в. „Прожекторъ“

Плѣвень.

„Свѣтло, просвѣта, знание и прогресъ,
 гдѣто тя владѣе, мрака нѣмѣе“

Читал. „Неофитъ Рилски“
 с. М.-Тръстеникъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 27.

Читалищното настоятелство
 обявлява на интересующитѣ
 се, че тегленето на лотария-
 та, която разиграва за въ-
 полза на читалището, се от-
 лага за 22 юний т. г., по
 причина на появилата се бо-
 лестъ Variola въ селото.

15 май 1914 г. с. М.-Тръстеникъ.

Отъ настоятелството.

ВЪ СКЛАДА

на

Юр. Джумалиевъ

София, улица Пиротска
№ 108.се продаватъ брашна до
№ 0000.

5—10

ИЗДАТЕЛЪ

се търси на комедията

СЪДЪНКА

въ едно дѣйствие отъ

— ДААРЕ. —

Споразумѣние:

Дааре — Разградъ.

2—5

Продава се дворно мѣсто,
 находящо се
 въ центъра на града, 1 квар-
 талъ (Текиската махла № 30
 мѣжду съѣди Христо Хри-
 стовъ, Илия Хр. Гайдаровъ
 и др. отъ около 700 кв. м.
 Желаящитѣ да го купятъ,
 да се отнасятъ за споразу-
 мение до Бюро Караивановъ
 Плѣвень, ул. Александрова
 № 316.

3—5

Продава се кжца едно-
 тажна, постро-
 ена на 144 кв. метра удобна
 да живѣятъ три сѣмейства,
 всѣко съ отдѣлна кухня.
 Маза 50 кв. м. и 9 стаи.
 Желаящитѣ да купятъ, да
 се отнасятъ за споразумение
 и прѣглеждане до Бюро Ка-
 раивановъ — Плѣвень.

4—5

Продаватъ се съ износна
 цѣна 1) ед-
 на вѣхта каруца, за единъ
 конь, 2) една възелница за
 вино около 140 ведра, 3)
 една каца за пращина, око-
 ло 20 казани, съвършено
 здрави. Желаящитѣ да ги
 купятъ, или едно отъ тритѣ
 парчета, да се отнасятъ до
 „Бюро Караивановъ“ —
 Плѣвень.

1—3

ДААРЕ.

Поскъпване на живота у насъ.

Напоследъкъ живо се
 обсъжда въпроса за пос-
 къпване живота у насъ.
 Въ нѣколко градове вече
 станаха публични събра-
 ния гдѣто се разгледаха
 причинитѣ на това явле-
 ние и се прѣпорѣчаха
 мѣрки за ограничение па-
 губнитѣ послѣдствия отъ
 това поскъпване. Въпро-
 сътъ е отъ жизнено зна-
 чение за нисшитѣ об-
 ществени слоеве, тъй ка-
 то тѣ, като най-слаби сж
 най-много засѣгнати. Той
 е издигнатъ като общес-
 твенъ въпросъ и затова
 ние смѣтаме да кажемъ
 думата си по него.

Отъ редъ години вече
 у насъ силно се чувству-
 ва това поскъпване; осо-
 бено прѣзъ послѣднитѣ
 години, то е взело ужа-
 сающа размѣри. Всички
 прѣдмети отъ първа не-
 обходимость, произвеж-
 дани у насъ, или идящи
 отвънъ, сж почти двойно
 заскъпнѣли, въ сравне-
 ние съ цѣнитѣ имъ прѣ-
 ди 9—10 години. Напр.
 житото, месото и всички
 произведения на земята,
 послѣ идящи отвънъ —
 захаръ, солъ, газъ и мно-
 го други. Въ зависимостъ
 отъ това заскъпнаха по-
 нататъкъ и всички дру-
 ги сѣдства на живота,
 като образуването, нае-
 ми и пр. Отъ друга стра-
 на приходитѣ не се уве-
 личаваха въ сжщата про-
 порция, въ каквато става
 поскъпването. Работни-

ческата заплата въ пери-
 одъ отъ 12—13 години
 се е увеличила твърдѣ
 слабо. Приходитѣ на дре-
 битѣ занаятчи и земле-
 дѣлци сж се съвсѣмъ
 слабо увеличили. Нѣщо
 повече даже. Много дре-
 бити земледѣлци и занаят-
 чии сж пропаднали по-
 силата на икономическия
 законъ. И днесъ не е
 скрита мизерията на хи-
 ляденъ свѣтъ — работ-
 ници, дребни служащи,
 земледѣлци, занаятчи,
 които отъ ранна сутринъ
 до късна вечеръ сж въ
 фабриката, въ прихлупе-
 пеното дюкенче, канцела-

рията и на полето. А
 между това, тия сж съ-
 словията на плещитѣ на
 които е сложенъ модер-
 ната българска държава.
 И ако това поскъпване
 върви съ сжщия ходъ
 както до сега и държа-
 вата все остава нехайна
 къмъ тия нисши съсло-
 вия, неминуемо у насъ
 ще се появи една гладна
 армия, която ще заплаши
 спокойното развитие на
 страната.

Нъ кои сж причинитѣ
 на това поскъпване и нѣ-
 ма ли сѣдство сѣщу
 това обществено зло?

Поскъпването на всич-
 ки прѣдмети, излизаци
 на пазаръ не е явление
 специално само за Бъл-
 гария. То сжествува въ
 всички западни напредъ-
 нали страни, има го и въ
 подобнитѣ на насъ мал-
 ки, останали назадъ стра-
 ни. То го има въобще
 тамъ кждѣто новия на-
 чинъ на производството
 — капиталистичния — сж-
 шествува. Този начинъ
 на производство, който е
 завзелъ почти цѣлъ свѣтъ,
 носи модернизиране на
 производството, той носи
 голѣми и голѣми печалби
 на притежателитѣ на сѣд-
 ствата за производство-
 то — капиталисти и съ-
 дружия отъ такива, —
 той носи и голѣмо тегло
 на заетитѣ въ него мно-
 гохилядни работници.

Ясно е, че щомъ про-
 изводството е въ малко
 рѣцѣ, тѣ ще диктуватъ
 цѣнитѣ на прѣдметитѣ,
 които произвеждатъ. Слу-
 шали сме всички за Аме-
 риканскитѣ милиардери,
 които владѣятъ въ цѣл-
 лия континентъ едно про-
 изводство на пазаря. Ето
 една отъ най-главнитѣ
 причини за неестествено-
 то, много бързото по-
 качване цѣнитѣ на нѣкои
 прѣдмети.

Но скъпотията не ед-
 наково се появява въ всич-
 китѣ страни. Тукъ вече
 има специални обстоятел-
 ства, които могатъ да
 спратъ за извѣстно врѣ-
 ме, или да урегулиратъ

по-правилно и постепенно
 поскъпване прѣдметитѣ.
 Като главенъ факторъ,
 тукъ е държавата. И ней-
 ното назначение затъ е
 такова да бди надъ ин-
 тереситѣ на своитѣ граж-
 дани.

Тамъ гдѣто държавата
 схваща по-добрѣ своитѣ
 задачи, тамъ тия недѣзи
 не се срѣщатъ въ такъвъ
 размѣръ. Държава съ
 разумна финансова и ико-
 номическа политика, не би
 търпѣла подобна анома-
 лия, каквато е поскъпва-
 нато. Така ли е обаче у
 насъ?

Прѣди всичко цѣлата
 политика на нашата дър-
 жава е насочена къмъ
 охранване монархизма и
 милитаризма и пълно иг-
 нориране на дребнитѣ
 производящи слоеве. То-
 ва се вижда отъ държав-
 бюджети, които за единъ
 периодъ отъ 30 години
 сж се удесеторили и из-
 разходвани главно за не-
 производителни цѣли. А
 за това е трѣбвало да се
 наложатъ неимовѣрно
 тежки данѣци, първона-
 чално прѣки, а послѣ и
 косвенни. Тия данѣци
 съсипватъ населението и
 то гледа да продаде, ка-
 то отдѣля отъ залька си.
 Така у насъ износа се
 усилява, за да се посрѣ-
 щатъ нуждитѣ на дър-
 жавата. По нататъкъ дър-
 жавата прие протекцио-
 нистическата система, ка-
 го наложи високи мита
 на стокитѣ идящи от-
 вънъ. Съ цѣлъ ужъ да
 насърчи мѣстната ин-
 дустрия, държавата на-
 прави това. Сжщеврѣмен-
 но не ще съмнѣние тя
 осигоряваше единъ го-
 лѣмъ доходъ за държав-
 ния бюджетъ. Изчислено
 е, че въ разстояние на
 11—12 години, отъ 1900
 година насамъ, 5—6 пѣ-
 ти сж увеличени митата
 върху вноснитѣ стоки.

Друга причина за по-
 скъпване прѣдметитѣ е
 несправедливото данѣчно
 облагане у насъ. Извѣс-
 тно е, че слѣдъ като прѣ-
 китѣ данѣци дойдоха до
 своето крайно развитие,
 нашата държава възприе
 политиката на косвенни

тѣ наложи. И кого засѣ-
 гатъ тѣ? Разбира се, ра-
 ботния елементъ, който
 най-много консумира об-
 ложенитѣ прѣдмети. А
 богатитѣ — фабрикан-
 ти, рентиери и др. които
 иматъ по десетки и сто-
 тини хиляди левове до-
 ходъ сж обложени съ
 отъ 2% до 6—7%. И
 когато прѣзъ 1909—10
 година държавата посѣг-
 на и то съвсѣмъ стра-
 ливо на доходитѣ по го-
 лѣми отъ 25,000 (нека се
 забѣлѣжи, че тия дохо-
 ди, до сега сж биле поч-
 ти необложени) — при-
 тежателитѣ на тия дохо-
 ди — отдѣлни търгов-
 ци, банкери, акционери
 и осигурителни дружес-
 тва и други повдигнаха
 цѣла буря противъ дър-
 жавата, като свикаха съ-
 брания, отправиха про-
 тести и др.

Ясно е тука, до колко
 държавата е имала една
 разсипническа политика,
 като е оставила крупни-
 тѣ доходи необложени,
 а е облагала прѣдметитѣ
 отъ първа необходимостъ.
 Има редъ други данѣци,
 като общ. врѣхнири, окр.
 врѣхнини и др. които сж-
 що сж били едни несп-
 раведливи и недобрѣ
 използвани.

За общото поскъпване,
 не малко е виновна сжщо
 държавата и за немарли-
 востъта си въ друга една
 област. Извѣтно е, че
 нѣ общини гдѣто владѣ-
 ятъ по-напредъничави пар-
 тии на западъ, всички
 продажби и цѣни сж
 подъ строгиятъ контролъ
 на общинската власть. Нѣ-
 що повече, тамъ има ус-
 троени общински заве-
 дения като хлѣбарници,
 месарници и др., гдѣто
 освѣнъ че качеството на
 прѣдметитѣ е гарантира-
 но, но и цѣната е опрѣ-
 дѣлена и не може про-
 изволно да бжде покаче-
 на. Тѣ трѣбва да схва-
 ща длъжността си, не
 само една община, но
 толкозъ повече една дър-
 жава, която много повече
 има начини и сѣдства
 да урегулира цѣнитѣ на
 покупателнитѣ прѣдмети.
 Поскъпването на всич-

ки прѣдмети у насъ тегне вече съ голѣма сила надъ огнищата на дребни градски и селски слоеве. То взема неимо-вѣрно голѣми размѣри. Засѣгнатитѣ най-вече слоеве, трѣбва да разбератъ го-ва и да повѣдатъ борба прѣди всичко срѣщу разсипническата политика на нашата дѣржава, че е непростително да се налагатъ голѣми н-лози на прѣдмети отъ първа необходимостъ, а да се оставатъ крупнитѣ доходи безъ облагане. И тѣ именно въ днешния моментъ трѣбва да сторятъ това, за да се явятъ като реакция на онова движение между търговцитѣ противъ прогресивното облагане. По нататъкъ нисшитѣ маси трѣбва да издигнатъ като лозунгъ на своята борба — пълно въвъждане прогресивно-подоходния данѣкъ, защото злото не се цѣри съ палиативи, а трѣбва да се цѣрятъ причинитѣ, които го донасятъ.

Дааре.

Истински разказъ.

На моята любима.

24.

Обичахъ я страстно. Защо човѣкъ обича? Не е ли странно да вижда въ цѣлия свѣтъ само едно сжщество, да има въ ума си само една мисль, въ сърдцето си само едно желание и въ устата си само едно име, име което постоянно прѣбивава въ ума му, което се качва като водата на нѣкой изворъ, отъ дълбочинитѣ на душата, до хажда до устата и което човѣкъ изговаря и повтаря постоянно и на всѣкъждѣ, като нѣкая молитва.

Нѣма да разказвамъ тука за нашата исторія.

На любовта исторіята е еднаква, все сжщата.

Срѣщнахъ се съ нея и я обикнахъ. И това е всичко. Живѣхъ съ нея въ разстоя-

ние на една година плѣненъ отъ нѣжността ѝ, отъ погледа ѝ, отъ говора ѝ, обвитъ, свързанъ, обкръженъ отъ всичко, което изхождаше отъ нея, и то толкова силно, щото не знаехъ вече дали е денемъ или нощемъ, дали съмъ умрѣлъ или живъ и дали се намирамъ на земята или другадѣ.

И ето, че тя умрѣ. Какъ стана това и азъ самъ не зная. Прѣзъ една дъждовна вечеръ върна се въ кѣщи измокрена и заранѣта почна да кашли. Въ продължение на около една седмица тя кашла и послѣ лѣгна на лѣгло.

Слѣдъ това какво стана, не зная.

Доктори дождаха, писаха рецепти и си отиваха. Донасяха цѣрове; една жена ѝ ги даваше. Рѣцѣтъ ѝ бѣха горѣщи, челото ѝ въ огънь и влажно, погледа ѝ блѣсташъ и печаленъ. Говорѣхъ ѝ тя ми отговаряше. Какво сме си говорили, не помня нищо. Всичко съмъ забравилъ. Всичко! Тя умрѣ. Припомнямъ си малката ѝ въздишка, малката ѝ слаба въздишка. Жената, която я наглеждаше, каза: „Ахъ“ и азъ разбрахъ, разбрахъ всичко.

Повече нищо не узнахъ. Нищо. Видѣхъ, че дойде единъ много добъръ и кроткъ свещеникъ. Плакахъ, когато той ми говори за нея. Разпитвахъ ме за хиляди работи по погребението. Не помня вече нищо. При всичко това припомнямъ си твърдѣ добръ ковчегъ и ударитѣ на чука, когато я заковавахъ вътрѣ. Ахъ! Боже мой!

Погребаха я. И въ каква дупка! Нѣколко нейни приятелки бѣха дошли. Азъ отстранихъ, и почнахъ да се скитамъ. Дълго врѣме ходихъ изъ улицитѣ и слѣдъ това се върнахъ пакъ въ кѣщи. На заранѣта потеглихъ на пътъ.

Вчера се завърнахъ отъ пжтешествието си.

Когато видѣхъ пакъ стаята си, нашата стая, лѣгло, ни, мебелитѣ ни, цѣлата тази кѣща, въ която бѣ останало всичко, което може да остане отъ живота на едно сжщество слѣдъ смъртъта му, обзе ме такава силна скръбъ, щото малко остана да отворя прозореца и да

се хвърля на улицата. Като не можехъ да стоя заедно съ тия вѣщи, всрѣдъ тия стѣни, които бѣха я обграждали и покривали и които трѣбваше да пазятъ въ невидимитѣ си процѣпи хиляди атоми отъ нея, отъ снагата ѝ и отъ дихането ѝ, азъ взехъ шапката си, за да се махна отъ тамъ. Внезапно въ минутата, когато да излѣза отъ вратата, минахъ прѣдъ голѣмото огледало въ прѣдверието, което тя бѣ накарала да поставятъ тамъ, за да се оглежда всѣки денъ на излизане отъ главата до краката, за да види дали цѣлия ѝ тоалетъ отъ ботинки-тѣ до прическата ѝ, е добъръ, красивъ и въ изправностъ.

Азъ се спрѣхъ тъкмо срѣщу това огледало, което толкова често бѣ отражавало образа ѝ, често, тъй често щото ми се струваше, че образа ѝ трѣбва да е останалъ въ него. Стояхъ тамъ изправенъ, трѣперящъ, съ очи вперени въ стѣклото, върху плоското, дълбоко и празно стѣкло, но което я побираше цѣла, притежаваше я толкова, колкото и азъ, толкова, колкото и моя страстенъ погледъ. Струваше ми се, че обичашъ това огледало, похванахъ го, то бѣше студено...

(Слѣдва).

Акростихъ.

В—иолетке ти красива
И много ошъ игрива;
О—тъ офицери душа ти се привива.
Л—юбовта отъ тебъ се не излива!

Е!... кога ще хвърлишъ мила
Т—ая блуза вечъ изгнана?
А и ти си се изтрила;
Г—орката — стана катъ коприва!...

Е—дна мома кога незнае
О—фицеръ какъ да обуздае,
Р—азкаяна ще признае
Г—рѣшката, но не се кае.

И любовникъ пакъ намѣри
Е—динъ погледъ катъ измѣри
В—ъ „панаира“ бѣха дозари,
А прожектора ги завари.
Станимака. Svaf.

Скоро ще се разберемъ!

Немога азъ да пѣя отъ доволство,
Тѣй както пѣятъ моитѣ другари...
Осжденъ да минавамъ всрѣдъ неволство
Немога азъ... дору всрѣдъ винни пѣри!

Да плуя азъ, да гасна и потѣвамъ,
Тѣй както тѣнатъ глупи сжщества,
Немога хей! — защото азъ разцѣфвамъ
Защото азъ съмъ блѣнъ и красота!

Прѣстѣпници да гледамъ азъ немога
Прѣстѣпници морални какъ вилнѣятъ
Какъ тѣпчатъ калъ и вѣчно хулятъ Бога
И химни вакханални, мерзки пѣятъ...

Немога ази нивга туй направя,
За туй се вий махнете — сатани —
Дордъ душа ми чиста е и плава
Въ морето на лазурнитѣ мечти!

Фердинанъ.

Гагаринъ.

ХРОНИКА.

— Явяваме за знание и изпълнение, че отъ 20/V г. Илия Рачевъ прѣстана да е нашъ агентъ и не може да извършва никакви дѣлки за наша смѣтка и отговорностъ.

Той не може да събира и абонамента, или какви и да било други ангажменти за в. в. „България“ — София и „Прожекторъ“ — Плѣвень.

Умоляватъ се тия, до които се би отнелъ, да му не довъряватъ нищо за наша смѣтка.

„Бюро Караивановъ“.

Миналата седмица градътъ ни се посѣти отъ учителитѣ и въспитаницитѣ на Държ. търг. гимназия въ Свищовъ. Тѣ не бѣха тѣй добръ посрѣщнати и нагостени отъ страна на общината, както Варненскитѣ турски ученици по-миналата недѣля. Изобщо нашитѣ млади бждѣщи търговци направиха фуроръ въ градътъ ни съ своето знаме и строенъ редъ подъ барабанъ. Не може да се каже нищо и за поведението имъ, и изобщо примѣрността която пока-заха както г-да учителитѣ, а така сжщо и ученицитѣ. Отъ наша страна поздравяваме въ лицето на тѣхнитѣ

у тѣли, бждѣшитѣ наши млади търговци — цвѣтътъ на България.

Въ бр. 12 ний отправихме едно запитване къмъ г-нъ С. Заимовъ, директоръ на воен. истор. кѣщи музеи и др., на което мислихме че ще получимъ брѣзъ отговоръ, понеже въпроса се отнася до парична частъ, обаче за голѣмо наше съжаление г-нъ Заимовъ си мълчи и до сега и не отговаря нищо. Защо това така? Не знаемъ, но по всѣка вѣроятностъ се има нѣщо, което да измѣня г. Заимова по тоя отговоръ. Прѣдупрѣждаваме го и го молимъ втори пътъ да благоволи и ни даде, въ едно най-скоро врѣме, и то официално, исканий ни отговоръ, иначе ний ще изнесемъ прѣдъ обществото всичкитѣ му дѣлки вършени отъ него за смѣтка на комитетъ, на лице на който е поставенъ той да му запазва интереситѣ и реализира цѣлитѣ. Впрочемъ ще чакаме още извѣстно врѣме.

Въ диритѣ сме на една мистификация отъ мистерий и потайности, въ която най-много е ангажиранъ видния радославистъ отъ турско още

ПОДЛИСТНИКЪ.

В. Т. Велчевъ.

Цѣлата истина по-голяма и новитѣ опасности за България.

„Смиритеся, гордые!
Поработайте, праздные!“

(Продължение отъ бр. 14).

Ролята на Русия.

Още прѣди да получа вашата шифрована телеграма № 1491, съ която ми прѣпорѣчвахте да видя г-на Сазонова, азъ бѣхъ вече писалъ на графъ Benckendorf и бѣхъ получилъ отъ него отговоръ, че г. Сазоновъ сега

enchante de vous recevoir въ недѣля, часътъ по 6½ въ хотелъ Ритцъ. На урѣченото врѣме той ме прие съ особена любезностъ и бѣше, струва ми се, много откровенъ, но сжщеврѣменно и много категориченъ. Разбрахъ, че sir Ar. Nicolson му е прѣдалъ моя разговоръ съ него въ F. Office. Запита ме, дали зная отговора, който е далъ вамъ чрѣзъ г-на Неклюдова, и като му обадихъ, че въ депешата си вие ми съобщавате съдържанието му, той, сѣкашъ, се разпали и започна да го развива. „Нѣма право България да иска да воюваме два пжти за нея. А това, което иска българското правителство, означава да се ангажираме да влеземъ въ единъ конфликтъ, било съ тройния

сѣюзъ, било съ Турция. Руското правителство е твърдо рѣшено да не се излага на подобенъ рискъ. Вие ще се излѣжете много, ако извадите заключение отъ писаното въ нѣкои руски вѣстници, че руското общество мѣстине ще подкрѣпи една военнлюбива политика. Тѣ пишатъ тѣй отъ духъ на опозиция и шиканерия къмъ правителството. Но ние едвамъ що сме ликвидирали една война и вие ще искате да се впуснемъ въ друга!... Не, каза натѣртено г. С., ние ще ви оставимъ на своята сждба и нека вашитѣ управници носятъ отговорността прѣдъ славянството и прѣдъ исторіята за катастрофалнитѣ послѣдствия“. Когато азъ му обяснихъ, какъ се изтрѣбява славянския елементъ въ

Македония и какъ нашето незастѣпване за тѣхъ внася общо разочарование отъ водената подъ руски съвети политика, той ме прѣкъсна: „Mon cher Ministre, до дѣто има България ще има македонски въпросъ, ще има и славянство на Балканския полуостровъ. Менъ ми настрѣхатъ космитѣ, като си помисля, какво ще стане съ хубавата и напредничава България, ако тя се впусне въ една война съ турцитѣ и бжде побѣдена! А тя ще бжде побѣдена и то не защото нейната войска не е юначна и нейния народъ до блестенъ, а защото тя не е достатъчно приготвена за една подобна задача и Турция не е толкова слаба, колкото си я въобразявате. Азъ имамъ свѣдения отъ Цари

градъ, въ които се казва, че турцитѣ чакатъ съ спокойствие една война съ България и може би съ скрито злорадство, че ще могатъ да излѣзатъ чрѣзъ нея отъ мжчното положение. А пжкъ трѣбва да знаете, че такива сж днесъ политическитѣ условия, щото който започне войната той ще се лиши отъ всѣкакви симпатии на цивилизования свѣтъ. Послѣ трѣбва да имате прѣдъ видъ, че ние имаме свои сѣюзници и приятели, съ които трѣбва да конкордираме своята политика и поведение. Вие като сте тукъ отъ нѣколко мѣсеци, не сте ли забѣлѣзали, колко много държи Англия за настоящето турско правителство, специално за Кямилъ паша“...

Слѣдва.

врѣме, турчина г. Ибишъ Кастарлаковъ. Въ нея се мутат нѣщо по полици и имота на покойния „Фетаолу“, но ще видимъ кѣдъ ще му излѣзе края. Като проучимъ добръ ще изнесемъ всичко прѣдъ общественъ сѣдъ.

Въ недѣля 25 т. м. въ градътъ ни, нашитѣ съграждани израилтяни, имаха изборъ. Имаше двѣ листи, подраздѣлени на *Ционисти* и *Равинисти*. Оживлението между евреитѣ по тоя изборъ бѣ доста голѣмо. Съзрѣхме че и властѣта, а особено едното крило на конц. либерали — стамболовиститѣ бѣха твърдѣ заинтересовани, но на коя листа се трудиха да помагатъ, не разбрахме. Заблѣзахме да сноватъ прѣдъ изборното мѣсто нѣкой тъмни личности отъ шайкаджииѣта на правителството и току сновѣха между евреитѣ, подпомагани отъ стражата която бѣ поставена прѣдъ входа на изборното мѣсто. По всѣка вѣроят-

ностъ властѣта е подпомагала циониститѣ, които и счелелиха иабора, въ листата на които влиза неотемлимий! радославистъ—евреинъ *Хаимъ Бакаловъ*.

За знание.

На 5 и 6 юни т. г. ще се извърши въ читалнята на „Славянска Бесѣда“ тегленето на III класа XV лотария отъ *Софийската Градска Класна Лотария, гарантирана отъ царство България*.

Теглението, което ще стане подъ надзора на *Нотариуса* при *Софийския Окръженъ Сѣдъ* и въ присѣдствіето на четирма прѣдставители на *Софийската Градска Община* и двама прѣдставители отъ страна на главнитѣ колектори, е публично и достъпно за всѣкого.

Въ това тегление ще се разиграятъ значителни печалби, най-голѣмата отъ които, при най-щастливъ случай, възлиза на

ЛЕВА ЗЛАТНИ 80,000.

на прожектора, заблѣза на една уединена пейка въ Борисовата градина, цѣлуваща се двойка. Имената на г-на и г-цата, отъ уважение къмъ родителитѣ имъ, за сега не съобщаваме.

Б. Р. Съвѣтваме госпожицата другъ пътъ да не се впуска въ подобни авантюри.

Звѣздинъ.

Видинъ.

— На 19 т. м. н. г. Случайно и за пръвъ пътъ прожектирахме калето по еврейскитѣ улици, и се съпрѣха въ обектива ученика В. Ю. и ута Дафинка. Абе В. бари ти се засрами отъ хората минавайки по улицата че си извѣстенъ на всички що за стока си, и безъ срамъ отъ това си почналъ да си правишъ срѣщитѣ по улицитѣ. Я си погледни матракулната книжка за тоя срокъ и ще видишъ че е пълна съ единички. Хейй момче, ти ако не познавашъ Дафинка що за тамъзлѣкъ е попитай ни, ще ти я кажемъ, чакъ отъ Плѣвентъ що за стока е тя, първо и първо прѣзъ врѣме на вашата любовъ тя ще гледа да ти смѣкне ризцата отъ гърбинката, а пъкъ и ти не си за изгора та Дафинка пази се и ти, че В. е прочутъ по бродировката на гашички, та знаемъ ли послѣ. Пазете се.

— На 16-й априлъ къмъ часътъ 10 вечеръта се мѣрна прѣдъ стѣклото на далекогледѣтъ ни ученика Богомирчо живущъ близо до дѣвическата гимназия заедно съ г-цата ученичка именува се Райна, които безъ да обръщатъ внимание на публиката минавайки по улицата се бѣха тъй страстно и ужасно отдали въ обятията си до забрава, а най-ужасната картина прѣдставляваше Богомирчо, който бѣ захапалъ Райна за шийката като котка мишката.

Брей момченце до кога ще бждемъ живи да те учимъ че тези работа на улицата до тарабата не ставатъ. Опичай си акжла момченце че ако попаднешъ още веднажъ ще ти изпишемъ и мутрата.

Р-ка да си гледа уроцитѣ, ето учебн. година се вече свършва, ако продължавате любовнитѣ си отношения съ Богомирчо ще минетъ тогава когато Прожектора си вземе дипломата за докторъ че знае всичко.

Троянъ.

— На 8 м. м. вечеръта ученичката Х. Ж. за 1 чифтъ обуча далени й отъ младежа общаръ Т. подъ моста вършеха доста интересни и неприлични за ученичка отъ III класъ работи. Сжщата ученичка я виждахъ съ сжщия младежъ да се разхождатъ подъ града хванати подъ ручка.

Б. Р. Добри ученички иматъ и по Белгия, както изглѣжда. Доредъ ще прожектираме по-силно, та да разбулимъ още по грозни мистерии и потайности, а ако случайно нѣкоя лжчъ се отпави къмъ манастира ще видимъ що става и тамъ.

Б. Р. Г-да и г-ци събирайтѣ си акжла защото при второто ни наблюдение да не става нужда да Ви изнасяме именцата.

Харманлий.

— Абе, Ив. и Т. ню, стига сте ходили при тѣзи млади и глупави невинни момичета да ги използвате, особено Т. ню, не стига вечеръ дето ходи, но и по обѣдъ въ домътъ имъ, да се храни. Нѣма да я вземешъ тѣзи госпожица та ще си умрѣмъ отъ смѣхъ, ама майката... А пъкъ ти И-не като сж казати че Анкини си нѣматъ баща та не си отивашъ, тамъ спишъ и тамъ ставашъ, ама тѣ Ви съсипаха, купи ми И-не рокля, купи ми това онова, стига си харчилъ за тѣхъ, вижъ Т. ню далъ 1000 лева за матине.

Но добръ залюби И-не Анка нека види и тя рокля на гърба си.

— Въ смѣсената ни непълна гимназия се е появилъ голѣмъ развратъ. Ученицитѣ и ученичкитѣ прѣзъ врѣме на мѣждучасието прѣкарватъ въ много интимни отношения, безъ да се познаватъ. Б. Р. Обръщаме внимание то на г-да и г-ци учител. да бждатъ по-внимателни, защото вмѣсто просвѣта да не излѣзе прослѣпа.

— Ученикътъ Ж. Я. Б. и ученичката С. И. С. отъ сжщото училище сж се влюбили до полуда, отъ което не могатъ да си учатъ уроцитѣ. Както въ училището тъй и вънъ отъ училището върватъ заедно безъ да имъ се обръща внимание отъ страна на учителитѣ.

— Ученичкитѣ Ш. К., К. В. и Ц. М. отъ V класъ отиватъ къмъ гарата, гдѣто се срѣщатъ съ ученицитѣ Д. У. и Б. Н. отъ други класъ. Слѣдъ разговори и любезнитѣ имъ милувки, всички трѣгватъ по посоката която сж вземали.

Б. Р. Имайте прѣдъ видъ, че отъ страна на г. Директора и г-да учителитѣ не се обръща никакво внимание, та си карайтѣ свободно.

Станимака.

— При мѣстенето на прожектора въ обектива случайно попадна една интересна комедия... Какъ се отвори прозореца на една учителка отъ гимназията ни и вжтрѣ се вмѣкнаха двѣ лица, подпомагани отъ самата нея, които прожектора освѣтли и позна, имената на които ще съобщимъ послѣ. Тѣкмо когато влѣзоха лицата вжтрѣ, часътъ бѣше 13 полунощъ. Прѣзъ всичкото врѣме на тѣхното стоене прожектора макаръ и при спуснати завѣси съ изгасена лампа, пакъ всичко виждаше какво се вършеше тамъ. Питаме аджеба каква е тази визита отъ страна на тия господа по срѣдъ нощъ прѣзъ прозореца; врата нѣма ли бѣ джанама?!

Чудни бѣла твои Господи. Б. Р. Пазача ще си има работа нѣкоя вечеръ.

— Малолѣтнитѣ гъркини отъ „метохъ махала“ да не

скитатъ много по равдеву съ ученици къмъ „Асѣновата крѣпостъ“, че тамъ е много стрѣмно, та ще се просвѣтатъ отъ страхъ. Подобрѣ ще бжде да стоятъ около дома си и не създаватъ работа на прожектора.

— Малолѣтнитѣ шивачи да не миткатъ много и, да не закачатъ минаващитѣ г-ци, че прожектора ще си има работа съ тѣхъ.

Провадия.

— Питаме момчето съ брѣснатитѣ мустаци и онова съ голѣмата шапка неговиятъ другаръ да отговорятъ:

1. Срѣшу какво възнаграждение изпълняватъ дедективската служба за смѣтка на вѣстникъ „Бичъ“, който хабѣръ нѣма отъ тѣхъ, че сжществуватъ въ градътъ ни;

2. Кой имъ заплаща за подметки на обувката имъ които кжсатъ при изпълнение на службата си (дедективи).

3). Какъ могатъ и смѣятъ да си служатъ съ чужди „Орждия“ „Прожекторъ“, който е собственъ само на в-къ „Прожекторъ“.

Обективътъ на тѣхниятъ „Прожекторъ“ е билъ толкова ясенъ колкото такѣвото на *магически* фенеръ, съ мжхъ на черно поле, при неопитенъ апораторъ, изглѣжда че тѣхниятъ апораторъ вмѣсто да постави картинитѣ на лице да се глѣдатъ отъ публиката, поставя ги обратно и вмѣсто единъ видѣли другъ, какѣвто е случаятъ съ писаното имъ въ вѣстникъ „Бичъ“ на 4-ий май т. г. за двамата господиновици и други.

Само, че съ тая си невнимателностъ да глѣдатъ да ги несполѣти нѣкое велико нещастие (отговорностъ).

Севлиево.

— По обѣдъ г-ца Д., минаваше важно — важно покрай бирария „Юнакъ“. Веднага паднахъ по диритѣ й. Нейната важностъ се състоеше въ това, че тя бѣ въ обятията на младия П. къ Г., който бѣ въ делуриумъ и незнаеше съ какво да ѝ се нарадва горкия!

— Обръщаме внимание на г-ца Р. много да не задирва Жор., защото скоро ще играе кантаризиси и ще плува въ блаженство тоя и безъ туй безформенъ типъ, а тя — ще подири Мара давената.

с. Сухиндолъ.

— Прожектора ни бѣ поставенъ на „Прѣслогъ“, отъ гдѣто наблюдавахме сѣнитѣ на „Мръзянъ долъ“. Всичко се виждаше съвсѣмъ ясно, тукъ г-ца П. се прѣдаваше въ обятията на Н., тамъ С. съ г-ца К. си правѣха илюзии съ малкитѣ му мустачки и пр. и пр. По обширенъ рапортеражъ ще прѣдадемъ въ слѣдния брой. Това за сведение на многозваната Мадона В.

— Вчера г-ца П. бѣ я ударила прѣзъ просто. Цѣлъ денъ скитосва като щура отъ улица въ улица. Мълвеше се, че е ходила да изпраща влюбения си.

Прожекторски наблюдения.

изъ царството.

Разградъ, 11-й май.

— Отпразнуването на 11-й май, до колко знаемъ, е станало доста тържественно по цѣлото ни отечество. Тѣй и трѣбваше да е. Заслугитѣ на Кирила, Методия и другаритѣ имъ сж толкова великански, щото народътъ не бива да забравя тѣхната память, а да ги помни и да се старае да проповѣдва св. Писание и да работи противъ разнитѣ пороци, споредъ както тѣ сж правила.

Тукъ не можемъ да не искажемъ съжалението си за гдѣто нѣкои наши съотечественици не могатъ още да се избавятъ отъ слабостѣта или фанатизма да правятъ и този денъ, 11-й май, партизански денъ Слушахме една рѣчь, въ която, при нѣкои много добри работи, се говори доста грубо противъ протестантитѣ и католицитѣ, като се уподобиха на помацитѣ. Нека ни бжде позволено да кажемъ, че това е погрѣшка. Съ помацитѣ нѣма за примѣръ, да се помрачатъ протестантитѣ. Хората не сж слѣпи, за да ги лъжемъ по този начинъ. Нека ни е позволено, още, да кажемъ, че е голѣмо заблуждение да се говори, че св. Кирилъ и Методий сж проповѣдвали такова православие, което такива защитници защищаватъ.

Върху този прѣдметъ може много да се говори, но сега само казваме, че 11-й май е *общославянски денъ*, а не партизански, исклучително за една секта. Всичкитѣ славяни християни трѣбва да го почитатъ и въ него никоя секта нѣма право да напада другъ. Такова нападение не е друго, освѣнъ безчестна спекулация. Не могатъ ли християнскитѣ секти у славянитѣ да иматъ поне единъ *общъ денъ*, въ който да тържествуватъ любезно, безъ да се калятъ и хапятъ

помежду си? Ако е нужно, за такива нападения, тѣ могатъ да иматъ други дни, като „Недѣля Православна“, за примѣръ. Въ името на християнството и св. Кирилъ и Методия, недѣйте прави и този денъ партизански.

Дааре.

София.

— Ученичката — шестокласница на име А. П. ва, да прѣстане да скита изъ улицитѣ съ ученикътъ отъ търговското училище — Х. И. въ, защото иначе ще бждемъ принудени да ѝ изнесемъ кирливитѣ ризи на пазаря.

Б. Р. Отъ своя страна съвѣтваме въпросниятъ ученикъ да прѣстане да скита съ тази развратница, и си гледа уроцитѣ, че и тази година ако остане да повтаря класа, трѣбва вече да не се явява прѣдъ очитѣ на баща си. Това вѣрваме, че и той вече отдавна знае.

— Улицитѣ въ Ючбунарскиятъ кварталъ сж станали непроходими отъ калъ. Особено кога завали малко много дъждъ, човѣкъ трѣбва съ „кокили“ да ходи.

Б. Р. Обръщаме внимание то на общината.

— Града ни е наводненъ отъ жени съ леко повѣдението, които цѣлъ денъ се скитатъ изъ улицитѣ, необеспокоявани отъ никого и разпространяватъ своитѣ „*вещерически болести*“.

Добръ ще направи полицията да надникне и види що се върши и отъ кого се обитава кжщата до хотелъ Москва, на която съдържателътъ е нѣкой си бай Иванъ.

Б. Р. Ще слѣдимъ и ще се повѣрнемъ.

— Снощи къмъ 10 часа, далекогледа ни съ помощта

ПОЩА.

ОКРЖЖНО.

До Г. г. настоятелите ни.

На нѣколко пѣти Ви мо-
лихме, да си чиститѣ смѣт-
китѣ по на често, макаръ и
малки суми да сѣ, да ни се
внесятъ чрѣзъ пощ. марки,
а неразпродаденитѣ ни бро-
еве, ни се поврѣщатъ на
наши разноски. Съ това Вие
ще ни давате възможностъ
да си подреждаме и ний смѣт-
китѣ си съ печатаря и др.
Още много наши Г. г. насто-
ятелни не искатъ и да знаятъ
и не обрѣщатъ никакво вни-
мание на нашитѣ молби,
като си мислятъ, както се
вижда, че това ще върви все
тъй и само ще си кореспон-
дираме и се молимъ единъ
другъ.

Понѣже сега е края на
ист. мѣсець и началото на
настъпающий, се умоляватъ
всички Г. г. настоятели да
си разчистятъ смѣтката, окон-
чательно съ брой 15, а за въ
бждаще да се заведе редъ,
щото въ края или най-късно
въ началото на всѣки мѣ-
сець да се чистятъ всички
смѣтки и събраното за наша
смѣтка и неразпродаденитѣ
броеве прѣзъ мѣсеца да ни
се изпращатъ въ Плѣвень,
та да можемъ да посрѣщаме
и ний нуждитѣ си.

Не стори ли нѣкой отъ
Г. г. настоятелитѣ ни и това,
то по неволя ще бждемъ
принудени да спремъ по на-
татъшното ни испращание
на вѣстника, а смѣтка за
изпратеното ни до сега, ще
потърсимъ напълно, тъй
както ний знаемъ.

Увѣрени че се разбрахме
и че ще се отзовемъ единъ
къмъ другъ, оставаме въ на-
дежда и бждаща по-ползо-
творна и по дѣятелна работа
въ общественото служение
на Българския народъ.

Здравѣйте, Г. г. кореспон-
денти и настоятели и напредъ
въ борбата.

Редакторъ-Стопанинъ:
Цв. Караивановъ.

Обявление.

Парната воденица въ село
Новачени, Никоп. околия, до
самото село при добъръ
районъ за експлоатация, се
продава при най-згодни ус-
ловия и износна цѣна.

Машината е полустабилъ
35 к. сили, Валцъ, Еврика,
Борать съ елеваторъ всичко
здро и модерна конст-
рукция. Построена е отъ прѣди
3—4 години и по неумение
на експлоатацията и несъг-
ласие мѣжду съдружницитѣ
е взето рѣшение да се про-
даде.

Условия и цѣни при фир-
мата Мавродиевъ & Торма-
новъ, (складъ на спиртни пи-
тиета) или, бюро Караива-
новъ, ул. „Александровска“
№ 316 — Плѣвень. 4—5

АКЦИЙ отъ Банка „На-
прѣдъкъ“, Д во
„Сила“ и др. КУПУВАМЪ
За споразуменіе въ адво-
катското ни писалище подъ
Окржжния сѣдъ.

10—10 Ив. х. Рачевъ.

Обявления на сѣдебнитѣ пристапи.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 966

Извѣстывамъ, че отъ 16 юний до 17 юлий н. г. ще
се продаватъ на втори публиченъ търгъ въ канцеларията
ми въ гр. Плѣвень, слѣдующитѣ недвижими имоти нахо-
дящи се въ землището на с. Бохотъ, а именно:

1) Нива „Голѣмия Лжкъ“ 5-1 дек. — 102 лева; 2) Ни-
ва „Калцова Бара“ 13-2 дек. — 198 лева; 3) Нива „Срѣщу
Село“ 5-8 декара 116 лева; 4) Бранище „Кадийското“
7-8 дек. — 5850 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Христо Вачковъ
отъ с. Бохотъ не сѣ заложени продаватъ се по взиска-
нието на кредитора Славчо Гергановъ отъ гр. Плѣвень
за 325 лева, лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния
листъ № 3664 издаденъ отъ I Плѣвенски Мирови Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разглѣжданіето книжата и наддаването може да
става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.
Гр. Плѣвень, 18 априль 1914 год.

Дѣло № 215/911 год.

II Сѣдебенъ Приставъ: К. Димитровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1006

Извѣстывамъ, че отъ 16 юний до 17 юлий н. г. ще
се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми
въ гр. Плѣвень, слѣдующитѣ недвижими имоти нахо-
дящи се въ землището на с. Ласкаръ, а именно:

1) Бранище Градишки Долъ 6 декара — 200 лева;
2) Арманъ празно мѣсто въ с. Ласкаръ отъ около 500
кв. метра при сѣсѣди: Илия Богдановъ, Иванъ Богда-
новъ съ дворъ, Христо Янчовъ и пѣтъ за 260 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Иванъ Богдановъ
отъ с. Ласкаръ не сѣ заложени продаватъ се по взиска-
нето на Тодоръ Хр. Икономовъ отъ гр. Плѣвень за
291 л., лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ
№ 1880 издаденъ отъ Плѣвенски Допълнителни Мирови
Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разглѣжданіето книжата и наддаването може да
става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.
Гр. Плѣвень, 28 априль 1914 год.

Дѣло № 159/911 год.

II Сѣдебенъ Приставъ: К. Димитровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1323

Извѣстывамъ, че отъ 16 юний до 16 юлий н. г. ще се
продаватъ на втори публиченъ търгъ въ канцеларията
ми въ гр. Плѣвень, слѣдующитѣ недвижими имоти нахо-
дящи се въ землището на с. Бръшляница, а именно:

1) Нива „Срѣдна Вода“ 8-9 декара — 405 лева;
2) Ниве „Селището“ 7-3 декара — 238-50 лева; 3) Лозе
въ „Лозята“ 1-4 декара — 63 лева; 4) Ливада „Срѣдна
Вода“ 1-6 декара — 56 лева; 5) Градина „Селището“ —
5 ара — 40 лева; 6) Нива „Дълбокъ-Долъ“ 3 декара —
105 лева; 7) Нива „Селището“ 1-8 — 63 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Костадинъ Ивановъ
отъ с. Бръшляница не сѣ заложени продаватъ се по взис-
канието на Плѣвенската Земледѣлческа Банка за 838 лева,
лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 4079
издаденъ отъ I Плѣвенски Мирови Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разглѣжданіето книжата и наддаването може да
става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.
Гр. Плѣвень, 20 май 1914 год.

Дѣло № 171/905 год.

II Сѣдебенъ Приставъ: К. Димитровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1324

Извѣстывамъ, че отъ 16 юний до 17 юлий н. г. ще
се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми
въ гр. Плѣвень, слѣдующия недвижими имотъ нахо-
дящъ се въ землището на с. Бръшляница, а именно:

Една къща въ с. Бръшляница „Долната Махла“ съ
дворно мѣсто около 2 декара при сѣсѣди: Василь Юрда-
новъ, Димитръ Яневъ и отъ двѣ страни пѣтъ за 800 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния свещеникъ
Иванъ Неновъ отъ с. Бръшляница не е заложенъ, про-
дава се по взискането на Българската Народна Банка за
253 лева. Лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ
№ 3012 издаденъ отъ Плѣвенски Околийски Мировий
Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разглѣжданіето книжата и наддаването може да
става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.
Гр. Плѣвень, 20 май 1914 год.

Дѣло № 358/909 год.

II Сѣдебенъ Приставъ: К. Димитровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1325

Извѣстывамъ, че отъ 16 юний до 16 юлий н. г. ще
се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми
въ гр. Плѣвень, слѣдующитѣ недвижими имоти нахо-
дящи се въ землището на с. Бръшляница, а именно:

Горния имотъ принадлежи на Обретенъ Лашовъ
отъ с. Бръшляница не е заложенъ продава се по взиска-
нието на Плѣвенската Земледѣл. Банка за 800 лева, лих-
витѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 7253 изда-
денъ отъ II Плѣвенски Мировий сѣдия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разглѣжданіето книжата и наддаването може да
става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.
Гр. Плѣвень, 20 май 1914 год.

Дѣло № 794/1907 год.

II Сѣдебенъ Приставъ: К. Димитровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1326

Извѣстывамъ, че отъ 16 юний до 16 юлий н. г. ще се
продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ
гр. Плѣвень, слѣдующитѣ недвижими имоти нахо-
дящи се въ землището на село Бръстовецъ, а именно:

1) Нива „Суши Долъ“ 9-9 декара — 198 лева; 2) Ни-
ва „Бѣли Поляни“ 10-6 декара — 318 лева; 3) Бранище
„Дългена“ 15 декара — 150 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Зачо Дяковъ отъ
с. Бръстовецъ не сѣ заложени продаватъ се по взиска-
нето на Българската Народна Банка за 336 л., лихвитѣ
и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 5731 издаденъ
отъ I Плѣвенски Мирови Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разглѣжданіето книжата и наддаването може да
става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.
Гр. Плѣвень, 20 априль 1914 год.

Дѣло № 688/1907 год.

II Сѣдебенъ Приставъ: К. Димитровъ.

Лозари, Овощари, Градинари!!

СИНЪ КАМЪКЪ

химически съединенъ съ амонякъ и други соли, въ
пакети, подъ име „КРИСТАЛЪ-АЗУРИНЪ“, за прѣс-
кане лозята, противъ пероноспора (балсара, манѣ) и
оидиумъ тукери, както и за прѣскането овощни дрѣв-
чета, рози, бостани и всички цвѣта и растения срѣщу
врѣдителнитѣ плѣсени и безбройни гжсеници, зелени
и чернени въшки и бѣлки, които ги нападатъ и опу-
тошаватъ прѣзъ лѣтото. Единъ пакетъ отъ 250 грама
въ 100 литри студена вода дава готовъ за прѣскане
разтворъ само въ 5 минути безъ добавка на гасена
или негасена варъ. Лесно за приготвление, сигур-
но и, сравнително съ синия камъкъ и варъта, мно-
го по ефтино срѣдство, патентувано въ цѣль свѣтъ.

Освѣтъ казаното до тукъ за това практично,
ефикасно и ефтино срѣдство за прѣскане, ето какво
четемъ за него въ III-тото издание на Руското ржко-
водство „Плодоводство“ отъ Авг. Е. Ферингера стр.
166 — 1914 год.

„Кристалъ-азуринъ“ Явяетъ ся върно и най-
лучшимъ срѣдствомъ
противъ партъ, мучностий, роси и другихъ гриб-
нахъ болѣзний.

Намира се за проданъ въ „Бюро Кара-
ивановъ“, въ павилиона до Скр. сѣдъ на Марко Ни-
коловъ и близкия до хотелъ „Европа“ книжарски ма-
газинъ „Модерно Искуство“ — Плѣвень. Желаящи-
тъ да си купятъ да се отнасятъ до горнитѣ мѣста,
гдѣто ще имъ се даватъ и нуждитѣ наставления.

2—10

Бюро Караивановъ

за Прѣдставителство Тър-
говия и Посрѣдничество.

гр. Плѣвень.

ул. Александровска № 316.

Търговци даватъ рекла-
митѣ си въ в-къ
„Прожекторъ“ единствений
най-распространенъ мѣс-
— тенъ вѣстникъ.